

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4P/128/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312212535
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5312212535.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou vo veci starostlivosti o maloleté deti J. Š., B.. XX.X.XXXX, B. Š., B.. X.X.XXXX, Y. Š., B.. XX.X.XXXX, B. Š., B.. X.X.XXXX, všetky bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, deti rodičov: matky H. Š., B.. XX.XX.XXXX, X. L. XXX/XX, O., zast. všeobecnou splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Monikou Vakulovou, právnička Poradensko-tréningového centra Náruč podľa plnej moci zo dňa 20.5.2013 a otca Y. Š., B.. X.X.XXXX, X. L. XXX/XX, O., v konaní o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a určenie výživného takto

rozhodol:

I. Maloleté deti J. Š., B.. XX.X.XXXX, B. Š., B.. X.X.XXXX, Y. Š., B.. XX.X.XXXX, B. Š., B.. X.X.XXXX z v e r u j e do výchovy a starostlivosti matky, ktorú p o v e r u j e správou majetku maloletých a zastupovaním maloletých v bežných veciach.

II. Otec j e p o v i n n ý platiť výživné na maloleté deti:

J., B.. XX.X.XXXX vo výške 160 € mesačne,

B., B.. X.X.XXXX vo výške 150 € mesačne,

Y., B.. XX.X.XXXX vo výške 100 € mesačne,

B., B.. X.X.XXXX vo výške 100 € mesačne,

k rukám matky, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 23.10.2012.

III. Otec j e p o v i n n ý zaplatiť matke spolu s bežným výživným aj zameškané výživné za čas od 23.10.2012 do 28.5.2012 (8 mesiacov) na maloleté deti J., B.. XX.X.XXXX, B., B.. X.X.XXXX, Y., B.. XX.X.XXXX, B., B.. X.X.XXXX v celkovej výške 2620 €, v pravidelných mesačných splátkach 200 €, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej lehote.

IV. Žiadny z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

V. Odporca j e p o v i n n ý nahradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci titulom trov preddavkovaných štátom - tmočného sumu 112,39 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Predbežným opatrením - uznesením číslo konania 4P/101/2012-16 zo dňa 26.9.2012 súd maloleté deti Š. predbežne, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, zveril do osobnej starostlivosti matky. Predbežne otca zaviazal platiť výživné na maloletého Y., B.. XX.X.XXXX vo výške 60 € mesačne, maloletú B., B.. X.X.XXXX vo výške 50 € mesačne, na maloletého J., B.. XX.X.XXXX vo výške 80 € mesačne a na maloletú B., B.. X.X.XXXX vo výške 70 € mesačne. Keďže išlo o predbežné opatrenie, výška výživného bola stanovená v nevyhnutnej výmere.

V konaní vedenom pred Okresným súdom v Čadci pod sp. zn. 4P/128/2012 uznesením číslo konania 4P/101/2012-21 zo dňa 26.9.2012 súd začal z úradnej moci konanie o zverenie maloletých detí Š. do osobnej starostlivosti matky a o určenie výživného.

Keďže matka maloletých detí je nepočujúca, uznesením číslo konania 4P/128/2012-9 zo dňa 13.2.2013 súd nariadil dokazovanie ustanovením tlmočníka do posunkovej reči.

Na pojednávaní bola prítomná matka, jej všeobecná splnomocnená zástupkyňa, kolízna opatrovníčka, tlmočníčka do posunkovej reči. Súd volal účastníkov v dostatočnom časovom predstihu aj vzhľadom k tejto skutočnosti, že rodina je v úplnej existenčnej tiesni, kedy otec opustil rodinu s maloletými deťmi a matka je hluchonemá. Matke bola doručená aj výzva - vyhlásenie na čl. 23 spisu, ktoré mala dať podpísať otcovi maloletých detí, aby nedošlo k zmareniu priebehu pojednávania. Matka na pojednávaní uviedla, že výzvu z čl. 23 spisu predložila otcovi, ten výzvu zobral, nevrátil a na pojednávanie sa nedostavil. O termíne pojednávania však vedel v dostatočnom časovom predstihu. Termín pojednávania bol vytýčený na deň 28.5.2013 o 12.15 hod., čo mu bolo zrejmé z oznámenia matky a z vyhlásenia na čl. 23 spisu, ktoré od matky prevzal a odmietol podpísať. Oznámila mu to 18.-19.5.2013. Do termínu pojednávania 28.5.2013 lehota podľa § 115 ods. 2 OSP bola dodržaná. Neprodukoval a nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by podľa § 101 ods. 2 a § 119 OSP mali byť dôvodom vzhľadom k ich závažnosti pre odročenie pojednávania. Nevzniesol procesný návrh na odročenie pojednávania. Matke uviedol, že bude ignorovať všetky termíny pojednávania zo strany súdu, polície a podobne. Pravdivosti tohto tvrdenia matky zodpovedajú všetky okolnosti prípadu, vrátane vyjadrenia kolíznej opatrovníčky, ktorá uviedla, že na predvolanie kolízneho opatrovníka sa nedostavil, v čase šetrenia kolízneho opatrovníka v jeho domácnosti nebol doma. Taktiež kolízny opatrovník aj matka a jej zástupkyňa trvali na tom, aby súd konal a rozhodol v neprítomnosti otca vzhľadom k jeho hmotnoprávnemu správaniu a vzhľadom k existenčnej núdzi, v ktorej sa rodina ocitla zavinením otca a ktorý túto situáciu zneužíva vo svoj prospech, v neprospech matky a detí. Z týchto dôvodov súd konal a rozhodol v neprítomnosti otca. Mal zato, že mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože o termíne pojednávania vedel, prevzal od matky vyhlásenie na čl. 23 spisu, kde je uvedený termín pojednávania, termín pojednávania mu oznámila aj osobne, odmietol sa kontaktovať s kolíznym opatrovníkom a vychádzajúc z uvedeného potom súd ustálil, že zásielku na čl. 40 spisu s termínom pojednávania, procesnými poučeniami neprevzal vedome. Zásielka sa súdu vrátila 10.5.2013, podľa § 46 ods. 2 OSP bola zásielka doručená náhradným spôsobom „písomnosť sa považuje za doručenú dňom, keď bola súdu vrátená, i keď sa adresát o tom nedozvedel.“ Zásielku na čl. 40 spisu súd teda považoval za doručenú dňa 10.5.2013, čo do termínu pojednávania 28.5.2013 bola dostatočná lehota v súlade s § 115 ods. 2 OSP. Nečinnosť otca súd nemohol vykladať za týchto okolností na ťarchu matky a maloletých detí, ktoré sa jeho vinou ocitli v existenčnej tiesni.

Zástupkyňa matky maloletých detí žiadala priznať výživné na maloletého J., B.. XX.X.XXXX vo výške 160 € mesačne, na maloletú B., B.. X.X.XXXX vo výške 150 € mesačne, na maloletého Y., B.. XX.X.XXXX vo výške 100 € mesačne, na maloletú B., B.. X.X.XXXX vo výške 100 € mesačne, počnúc dňom 23.10.2012. Uviedla, že 23.10.2012 na Vianoce urobil nákup a dal 100 €, 27.4.2013 dal 300 €, 18.5.2013 dal 100 € a nákup za 80 €, na Veľkú noc dal 60 € a na šaty dal 60 €. Na základe právoplatného predbežného opatrenia požiadala matka o výkon rozhodnutia v rámci exekúcie u exekútorky Y.. T. W.. Zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že dlh vo vzťahu k predbežnému opatreniu je 620 €. Neuvedla presnú špecifikáciu dlhu výživného vo vzťahu k predbežnému opatreniu podľa jednotlivých detí a výšky výživného, ktoré bolo určené na jednotlivé deti. Z tohto dôvodu a vzhľadom k naliehavosti situácie súd považoval za v rozpore s maloletými deťmi, aby za tejto existenčnej tiesne zisťoval dlh u jednotlivých detí. Preto rozhodol o zameškanom výživnom spolu na všetky štyri maloleté deti. Vo vzťahu k predbežnému opatreniu dlh ku dňu rozhodnutia bol podľa uvedenia zástupkyne matky vo výške 620 €. Porovnaním

súčtu výživného na základe predbežného opatrenia $60 + 50 + 80 + 70 = 260$ € je vyživovacia povinnosť na základe predbežného opatrenia a z tejto vyživovacej povinnosti ku dňu rozhodnutia súdu bol dlh na výživnom vo výške 620 €. Vyživovacia povinnosť určená na základe rozsudku predstavovala súčet výživného $160 + 150 + 100 + 100 = 510$ €. Rozdiel medzi vyživovacou povinnosťou určenou vo veci samej a vo veci predbežného opatrenia predstavovať rozdiel súm $510 - 260 = 250$ €. Výživné bolo určené o 250 € viac ako vo veci predbežného opatrenia. Preto k dlžnému výživnému vo výške 620 € na základe predbežného opatrenia bolo potrebné pripočítať ešte dlžné výživné za uvedené časové obdobie na základe rozhodnutia vo veci samej od momentu, kedy táto vyživovacia povinnosť bola určená, teda od 23.10.2012. Od 23.10.2012 do 28.5.2013 išlo o zameškané výživné za dobu 8 mesiacov. $250 \times 8 = 2000$ € je zameškané výživné vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej + 620 € zameškané výživné ku dňu rozhodovania súdu vo veci predbežného opatrenia. Spolu zameškané výživné je 2620 €. Toto zameškané výživné v zmysle § 160 ods. 1 OSP súd povolil otcovi splácať v splátkach v lehotách spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej lehote.

Pokiaľ ide o určenie výživného, súd dospel k záveru, že matkou žiadané výživné 160 € mesačne na maloletého J.P., B.. XX.X.XXXX, 150 € mesačne na maloletú B., B.. X.X.XXXX, 100 € mesačne na maloletého Y., B.. XX.X.XXXX a 100 € mesačne na maloletú B., B.. X.X.XXXX je výživné, ktoré je nevyhnutné na výživu maloletých detí. Bral do úvahy nevyhnutné potreby maloletých detí, možnosti, schopnosti otca, ktorý je podnikateľ, skutočnosť, že matka sa o 4 maloleté deti stará sama, otec má vytvorené podmienky na zvýšenie príjmu a matka je okrem osobnej starostlivosti o maloleté deti, starostlivosti o domácnosť, diskriminovaná čo do možnosti uplatnenia vo vzťahu k otcovi aj skutočnosťou, že jej možnosť nájsť si zamestnanie je podstatne nižšia ako u otca, pretože ide o osobu nepočujúcu. Možnosti zamestnania takýchto osôb sú minimálne vzhľadom k charakteru práce, čo otcovi maloletých detí musí byť zrejmé. Napriek tomu opustil spoločnú domácnosť 23.2.2013 a rodinu nechal v existenčnej tiesni. Je nedôsledný v platení výživného, v starostlivosti o deti, domov príde jedenkrát za mesiac, za dva mesiace, cez víkendy nestará sa o deti, je pri počítači, finančné prostriedky minie prevažne na cigarety a len sporadicky poskytne na výživu. Menšie deti majú z otca strach, B. si s otcom dopisuje cez facebook, J. je na otca nahnevany, pretože je tam aj podozrenie z nevery. Výchovná stránka z jeho strany vo vzťahu k nemu je takmer neexistentná.

Súd považoval takto určené výživné aj za primerané, pretože na Y. bolo určené vo výške 100 €, pritom je škôlkár, má 6 rokov, na B. 100 €, aj keď je mladšia, má 4 roky, ale v porovnaní s Y. má zdravotné problémy, má moč v krvi a s tým sú spojené zvýšené výdavky na návštevu lekárov a na nákup liekov. Nina má 14 rokov, výživné 150 € mesačne zodpovedá jej vekovej kategórii, skutočnosti, že je vo veku blízkom dospelým, kedy sú zvýšené náklady na hygienu, kultúru, oblečenie, záujmy, pretože jej záľubou je fotografovanie, jazdenie na koni. Rovnako u J., ktorý má 15 rokov a bolo určené výživné 160 € mesačne, ktorý taktiež je v pubertálnom veku, so zvýšenými nákladmi na stravovanie, hygienu, šport, oblečenie, školu, záujmy.

Zodpovedá pomerom matky, ktorá nie je schopná pri osobnej starostlivosti o deti a hendikepe zdravotnom, ktorý má, zvýšiť príjem do rodiny. Poberá čiastočný invalidný dôchodok 149 €, pričom byt, energie stoja 169 €, internet 15 €, TV 15 €, telefón 20 €, 80 € škôlky, 2-krát strava 20 - 25 € a 2-krát 8,50 € poplatok za škôlku, 2-krát 6,50 € divadelné predstavenia, hračky, ďalej mesačné poplatky v škole 2-krát 22 - 25 € strava, 2-krát 10 € školské pomôcky, exkurzie, spolu 70 €, drogeria 30 €, strava 400 €, zdravotná starostlivosť, lieky 20 €, ošatenie 40 €, spolu výdavky 859 € a ešte nepravidelné 80 € odpad, daň z nehnuteľnosti, u J. neštandardný výdavok nadstavba mostíka zuba bude stáť 500 € predbežne. Pritom otec dal za celý rok 2011 len 1500 € a za rok 2012 len 1400 €. Platbu iného výživného nad uvedené tvrdenia matky a jej zástupkyne v konaní nepreukázal.

Oboznámením spisu 16P/110/2012 súd mal preukázané, že matka požaduje aj poskytovanie manželského výživného v inom konaní vo výške 100 € mesačne, ktoré jej zatiaľ nebolo priznané, ani nie je platené. Vo veci vedenej pred Okresným súdom v Čadci pod sp. zn. 8P/100/2012 žiada matka maloletých detí o rozvod manželstva.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že otec opustil rodinu 23.2.2013, rodičia maloletých detí spolu nežijú.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže i bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že otec fakticky opustil rodinu, deti ostali v osobnej starostlivosti matky, ktorá je vzorná, čo mal súd preukázané vyjadrením kolízneho opatrovníka. Nebol preto dôvod k zmene výchovného prostredia maloletých detí. Súd ani nezistil, že by otec žiadal zveriť maloleté deti do svojej starostlivosti. Rozhodol preto, že maloleté deti zveril do výchovy a starostlivosti matky, ktorá maloleté deti bude zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upravi rozsah ich vyživovacej povinnosti, alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd mal zato, že výživné, ktoré určil vo výške 160, 150, 100, 100 € na 4 maloleté deti zodpovedá ich nevyhnutným potrebám. Do úvahy bral skutočnosť, že výlučne sa o deti stará matka, pričom ide o 4 maloleté deti a matka je handicapovaná. Je teda zrejmé, že vzhľadom k starostlivosti o štyri maloleté deti

a domácnosť týchto detí, ako aj skutočnosť, že k zdravotnému postihnutiu je málo pravdepodobné, že by sa zamestnala, potom objektívne na jej strane nie je možné zvýšiť príjem do rodiny. Matka spláca podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine svoju vyživovaciu povinnosť naturálnym spôsobom. Naopak, na strane otca sú vytvorené podmienky na to, aby zvýšil príjem do rodiny, pretože sa osobne o deti nestará, ani o domácnosť, opustil spoločnú domácnosť. Má vytvorený časový priestor na zvýšenie príjmu do rodiny a na výživu detí a matky detí, ktorá sa osobne o spoločné deti stará. Keďže tak nečiní dobrovoľne, súd ho zaviazal k plneniu vyživovacej povinnosti súdnym rozhodnutím. Vychádzal z § 63 ods. 1, 2 Zákona o rodine, zo skutočnosti, že otec je podnikateľom, má príjmy z inej než závislej činnosti. Tento záver mal súd preukázaný výpisom z obchodného registra na čl. 25 spisu, z ktorého je zrejmé, že otec maloletých detí Y. Š., L. XXX, O. je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti H., U..G..C., L. XXX, O., N.: XX XXX XXX, ktorá vznikla dňa 24.3.2005 a predmetom ktorej je kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi, teda maloobchod, veľkoobchod, železobetónárske práce, čistenia automobilov - interiér, výkopové a demolačné práce, upratovacie práce, výroba suvenírov. Za tejto situácie, keď je vo vzťahu k rodine a súdu a kolíznemu opatrovníkovi nečinný, bolo potrebné aplikovať § 63 ods. 1, 2 Zákona o rodine, a to v záujme odstránenia existenčnej núdze, do ktorej sa maloleté deti vinou otca dostali. Keďže rodič nepreukázal, aké má príjmy z inej než závislej činnosti, súd vychádzal zo zákonnej domnienky podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje minimálne 20-násobok sumy životného minima. Ide o zákonnú domnienku, ktorú možno vyvrátiť len postupom podľa § 133 OSP (skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak). Túto zákonnú domnienku mal možnosť otec vyvrátiť ku dňu rozhodovania súdu, ku dňu 28.5.2013, v súlade s § 154 ods. 1 OSP. Zákonnú domnienku otec nevyvrátil. Preto súd ustálil, že príjem otca je minimálne 20-násobok sumy životného minima, a teda umožňuje otcovi platiť výživné, ktoré mu bolo určené. Účelom zákona o rodine je prioritne upraviť situáciu, do ktorej sa dostali maloleté deti bez svojho zavinenia. Záujmy maloletých detí majú prednosť pred záujmami rodičov. Preto táto situácia si vyžadovala rýchle a efektívne rozhodnutie, nebolo možné tolerovať účelový postup otca maloletých detí, účelovú nečinnosť otca.

Súd bral do úvahy aj ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, teda nebral do úvahy výdavky otca, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť a rovnako aj s poukazom na § 63 ods. 2 Zákona o rodine. Má na mysli hlavne skutočnosť, že pokiaľ nemá otec z čoho platiť výživné na maloleté deti, čo je prioritná povinnosť, a to aj v porovnaní s vyživovaním vlastnej osoby, potom za nadštandardný výdavok súd považoval cigarety, počítač, priateľské posedenia, výdavky na osobné motorové vozidlo.

Uvedené okolnosti budú zhodnotené aj v rámci exekučného konania, kedy je možné odňať vodičské oprávnenie za situácie, kedy otec neplatí výživné, ale sebe dopraje nadštandardné postavenie a nadštandardné výdavky, v krajnom prípade bude namiesto trestného stíhania pre zanedbávanie povinnej výživy.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

V tomto prípade podľa § 81 ods. 1 OSP konanie sa mohlo začať i bez návrhu, pretože ide o konanie týkajúce sa starostlivosti o maloleté deti (§ 176 ods. 1 OSP). Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 148 ods. 1 OSP štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Súd nezistil na strane otca dôvody pre oslobodenie od súdnych poplatkov a z tohto dôvodu ho podľa § 148 ods. 1 OSP zaviazal na náhradu trov konania preddavkovaných štátom. Z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu v Čadci bola priznaná náhrada - tľmočné tľmočníčke do znakovkej reči vo výške 112,39 €. Z tohto dôvodu súd zaviazal otca, aby zaplatil trovy preddavkované štátom v uvedenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.